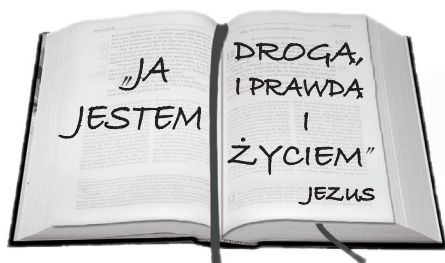

MOJA PARAFIA

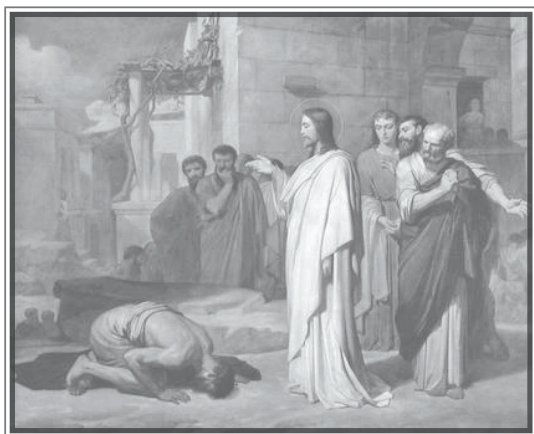
Nr: 1179
15/10/2017

28. NIEDZIELA ZWYKŁA

EWANGELIA: Mt 22, 1-14

„Bo wielu jest zaproszonych,
a mało wybranych”.

Przypowieść o godach weselnych zapowiada życie wieczne, wieczne wesele w niebie. Zjednoczenie duszy z Chrystusem w wieczności jest już przepowiedziane, przygotowane i rozpoczęte tu na ziemi przez sakrament Eucharystii. Tak do Eucharystii jak i do nieba musimy być odziani w uroczystą szatę łaski uświęcającej. Naszą szatą godową jest miłość, miłość Boga i bliźniego. Król „wyprawił synowi ucztę weselną”, na którą było wielu zaproszonych. „Ale oni nie chcieli przyjść”. Swych planów, swojej woli Bóg nie zmienia, wesele musi się odbyć. A co z tymi co odmówili przyjścia? „Król rozgniewał się i posłał żołnierzy, aby wytracili tych zabójców”. Wesele musi się odbyć. Zaproszeni więc zostają wszyscy inni. „Sala weselna zapełniła się gośćmi”. Jeden z nich był źle ubrany, nie miał szaty godowej. „Wyrzucicie go na zewnątrz,

w ciemności”. Aby nie podzielić losu tego wyrzuconego, „dusze winny być odziane szatą godową, miłością, aby mogły stanąć przed Bogiem” (św. Grzegorz). Czy jestem gotowy wejść na ucztę weselną? Jaka jest moja miłość Boga i bliźniego?

Adam Żak

Z KATECHIZMU KOŚCIOŁA

„Bóg stworzył stworzenia po to, by uczestniczyły one w Jego prawdzie,
Jego dobroci i Jego pięknie”.

ŻYCZENIA

Naszym drogim Paniom Redaktorkom,
Jadwidze i Małgorzacie, z okazji imienin, życzymy
doświadczenia miłości, pokoju i radości
w spotkaniach z drugim człowiekiem
i miłosiernym Panem.

Niech każdy dzień Waszego życia
obfituje w piękno przybliżające do nieba.

GRANICA, BY ODGRODZIĆ DOBRO OD ZŁA

Wydarzenie „Różaniec do granic” było kontynuacją zeszłorocznej „Wielkiej pokuty”. Pamiętamy, jak dokładnie rok temu, 15 października 2016 roku, na Jasną Górę przybyło 150 tysięcy osób, by prosić o miłosierdzie dla naszej Ojczyzny i całego świata.

Obydwa wydarzenia to inicjatywa ludzi świeckich, która otrzymała błogosławieństwo i aprobatę polskich biskupów.

Osoby świeckie, zgromadzone wokół Fundacji Solo Dios Basta (Bóg Sam Wystarczy), zaproponowały w tym roku nam wszystkim, by opleść modlitwą różańcową całą Ojczyznę wzdłuż jej granic oraz wszędzie tam, gdzie znajdują się chętni, by realizować wezwanie Pani Fatimskiej: „Odmawiajcie codziennie różaniec, aby wyprosić pokój dla świata”.

Na realizację pomysłu wybrano sobotę, 7 października 2017 roku – dzień Matki Bożej Różańcowej. A rok 2017, to: 100. rocznica Objawień Fatimskich, 140. rocznica Objawień Gietrzwałdzkich, 300. rocznica koronacji Obrazu Jasnogórskiego.

Ustalono jednolity i jednoczesny dla wszystkich grup modlitewnych program. W świątyniach przy granicy naszej Ojczyzny o godz. 10³⁰ rozpoczęła się modlitwa i konferencja wprowadzająca, o godz. 11⁰⁰ – Eucha-

rystia, o godz. 12⁰⁰ – Adoracja Najświętszego Sakramentu. O godz. 14⁰⁰ rozpoczęła się modlitwa całym różańcem na wyznaczonych szlakach granicznych. Ok. godz. 15³⁰ „Różaniec do granic” zakończył się.

Niemirów. Wieś licząca ok. 70 osób. Szczycąca się pięknym, ponad 200-letnim kościołem. Niemirów leży w miejscu, w którym kończy się granica rzeczna (na Bugu), a zaczyna lądowa, między Polską a Białorusią.

Miejsce, jak mało które, dopasowane do nazwy wydarzenia. Miałem łaskę być tam w dzień Matki Bożej Różańcowej.

Na spotkanie w Niemirowie zarejestrowało się przez internet prawie tysiąc osób. Przybyły także grupy z dekanatu, diecezji, przyjezdni z okolicy. Myślę, że było około 1500 osób. Było to pierwsze od jej początków (ponad 500 lat temu) tak wielkie wydarzenie w małej wsi.

Przed godz. 14⁰⁰ wyruszyliśmy z Procesją – otwiera ją Figura Matki Bożej Fatimskiej, upiększona białymi różami, niesiona przez leśników. Dalej idzie grupa około 20 księży i długa, wielozeregową kolumna wiernych. Dwie części różańca rozważane są w czasie przemarszu przez wieś ku granicy.

Rozmodlona rzesza dociera do wzgórza. Na wprost jest las, po lewej

stronie – cmentarz, z prawej – w dole – bezgłębny Bug. Urokliwe miejsce uwydatnia to wszystko, co wiąże się z naszym życiem: piękno, płynący – jak wody Bugu – czas, nieuchronność wieczności. Mocniej i głębiej wybrzmiewają kolejne: „Święta Maryjo, Matko Boża, módl się (...) w godzinę naszej śmierci”.

Docieramy do granicy. Skręcamy w lewo, wąska droga wzdłuż zaoranego pasa wymusza znaczne zwężenie, przez to wydłużenie kolumny. Trzecia część, bolesna, różańca odmawiana akurat tutaj pozwala na szczególne przemyślenia czego i dlaczego nie można przekraczać. Granica – nie po to, by się wzajemnie odgradzać, a po to, by odgrodzić dobro od zła.

Znowu skręcamy w lewo. Polna droga wśród pól obsianych ozimną, wielokolorowych jesiennie pasemek lasów. Piękno przyrody splecione z wyobraźnią, widoczną pracą włożoną w rolę, spasowane misternie z czwartą, chwalebna, częścią różańca.

Minęła 15. Jeszcze kawał drogi wśród wsi. Odmawiamy Koronkę. Boże Miłosierny, Jezu, ufam Tobie!

Niemirów, Tokary, Nurzec, Mielnik, Serpelice, Pratulín, Kodeń... Tylko tu zgromadziło się ok. 15-20 tysięcy ludzi. Więc – proporcjonalnie – w całej Polsce 300-800 tysięcy? Wszystkie, tak różne, media podają: kilkaset tysięcy.

Michał Jakaczyński

SZUKAJCIE TEGO, CO W GÓRZE! /2/

Czy można powiedzieć, że Bóg ma swoje „ulubione” góry? Trochę dziwne pytanie, jednak coś w tym jest... Istnieją dwa wzniesienia, a raczej pasma, które On wybrał i w szczególny sposób uświęcił.

Ciekawe, że obydwie nazwy rozpoczynają się na tę samą literę - „S”. Można powiedzieć, że to przypadek, ale można też spojrzeć głębiej, wykorzystać wyobraźnię i zauważyć w „zbiegu okoliczności” piękną prawdę.

Synaj i Syjon - dwie góry, postrzegane jako święte, naznaczone obecnością i chwałą Jahwe. Miejsca, które nie-

jako żyją i mówią sobą o niezwykle bliskiej relacji Boga i człowieka. Są jak dwie wyciągnięte z nieba ku nam dłonie, bardzo podobne do rąk miłosiernego ojca w słynnym obrazie Rembrandta „Powrót syna marnotrawnego”. Są także znakiem podwójnego oblicza korony stworzeń – człowieka, istniejącego jako mężczyzna i kobieta. „Stańmy” u ich podnóży, aby dostrzec na szczytach i zboczach taki właśnie obraz...

Synaj – to tu Najwyższy ukazał się Mojżeszowi w płonącym krzaku, tu Izraelici otrzymali Dziesięć Przykazań,

tu Bóg zawarł przymierze ze swoim ludem. Na Synaju Jahwe objawił się jako Ten, który strzeże i ukazuje drogę, prowadzi i kocha – miłością realizującą składane w zawierającym przymierzu obietnice. Potrzeba nam dziś powrotu do takiego obrazu Boga. On zawsze jest wierny danemu słowu. Kocha niezależnie od tego, czy ludzie Cię uwielbiają, czy „wieszają na Tobie psy”. Kocha nawet wtedy, kiedy Ty sam czujesz, że sięgnąłeś dna. Kocha Cię – pomimo Twoich grzechów, słabości, upadków. Bez względu na wszystko. Ojciec miłosierny – wierny temu, Kim jest.

ciąg dalszy na 3 stronie

Odpowiesz na Jego miłość? Podejmiesz „męską”, odpowiedzialną decyzję, aby trwać przy tym, co dobre i wartościowe? Zdejmiesz sandały swojej pychy, która podpowiada, że nie potrzebujesz „płonącego krzewu”, bo sam jesteś sobie panem? Staniesz na swoim życiowym Synaju, aby przyjąć „święte tablice” z wypisanymi przez Boga drogowskazami? Odrzucisz „cielca” ulanego z egoizmu, pogoni za karierą albo pieniądzem? Synaj wzywa. Zaczynij jak Mojżesz rozmawiać z Bogiem, a ludzie dostrzegą, że Twoja twarz promienieje...

Syjon – piękna święta góra, na niej ukochane Jeruzalem, oblubienica Baranka, wybrana i umiłowana, urzekająca... Czym można uzasadnić tak wielkie bogactwo biblijnego języka? ...Kiedy mężczyzna zachwyca się kobietą, chciałby podkreślić jej wyjątkowość, wdzięk i piękno. Choć zwykle nie bywa wylewny w uczuciach, w tym przypadku jest nad wyraz hojny w obdarowywaniu wyszukanyimi epitetami. Bóg „zakochał się” w Syjonie... Nie chodzi o miejsce (mimo, że faktycznie jest ono podobno wspaniałe). Bóg „zakochał się” w Syjonie, który tak naprawdę stanowi symbol nas wszystkich. To jakby obraz Twojej i mojej duszy, którą On wciąż pragnie „obsypywać” najpiękniejszymi darami swojej łaski. Jeśli spojrzymy na biblijny wizerunek góry Syjon, zobaczymy wielką czułość i pragnienie bliskości. Bóg chce „przytulić ukochaną” do swojego serca, otacza opieką, troszczy się, wspiera... Zarazem bardzo cierpi, kiedy ta oddala się od miłości, rezygnuje, błądzi. Bóg wtedy cierpi, ale też jest gotowy na przebaczenie. I wzrusza się, przyjmując w ramiona, gdy widzi powrót...

Dostrzegasz siebie na Syjonie? To miejsce spotkania otwartych serc... Miejsce oddychające ciepłem dialogu, zrozumienia, zaufania. Zechcesz wejść w tak bliską relację z Bogiem? Zechcesz pokochać drugiego człowieka podobnie, jak On kocha na swojej świętej górze? Zgodzisz się przebaczać, cieszyć obecnością i pragnąć szczęścia innych? Jeśli odnajdziesz Boga i zapragniesz kochać jak On, zobaczysz „wielką radość na Syjonie” – na Syjonie, którym jest Twoje własne serce.

ms

PODZIĘKOWANIA

Dziękujemy Wszystkim, którzy w naszej parafii włączyli się w organizację zbiórki podpisów pod projektem „Zatrzymaj Aborcję”.

Zebrałiśmy pół tysiąca podpisów!

Dziękujemy Wspólnotom naszej parafii, a szczególnie:

Służbom „Białej 11”, Caritas Pallotyńskiej, Chórowi „Gloria Dei”, Wspólnocie Żywego Różańca, Wspólnocie dla Intronizacji NSPJ oraz Domowemu Kościołowi.

„Szczęśliwy, kto myśli o biednym, Pan go wybawi w dniu nieszczęścia” (Ps 41).

Wdzięczna Redakcja „Mojej Parafii”

ADOROWAĆ CIEBIE CHCĘ

Hostio Biała

Jesteś celem moich westchnień

Zniewalają mnie

Dostojeństwo Twoje i Majestat

Olśniewa Twój blask

Moc przyciąga

Chwile

Sam na sam z Tobą spędzone

To mój błogostawiony czas

Pogmatwanie moje

U stóp Twoich składam

Zło życiem manipuluje

Zła się wyrzekam

Hostio Biała

Pomóż

Podnieś mnie z kłęczek

Moja wina

Żałuje

Chcę być lepsza

Przyrzekam

Ty wiesz co w sercu noszę

Miłosierdzia potrzebuję

Miłosierdzie Twoje

Jest kluczem do Nieba

Podaj mi ten klucz

Proszę

Jadwiga Kulik

KONKURS DLA DZIECI

Losowanie nagród za tydzień.

1. Jaką księgę Pisma Świętego

– oprócz Ewangelii – napisał św. Łukasz?

Odpowiedź:

2. Jakie znasz dwie święte góry na literę „S”?

(podpowiedź jest w tej Gazecie)

Odpowiedź:

Imię i nazwisko:

Szkoła i klasa:

KALENDARZ LITURGICZNY

15 października 2017r. - NIEDZIELA
Imieniny: Teresy, Jadwigi, Brunona
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Iz 25, 6-10a
PSALM 23, 1b-3a. 3b-4. 5. 6
2. czytanie: Flp 4, 12-14. 19-20
EWANGELIA: Mt 22, 1-14

16 października 2017r. - PONIEDZIAŁEK
Imieniny: Ambrożego, Gawła, Florentyny
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Rz 1, 1-7
PSALM 98, 1bcde. 2-3b. 3c-4
EWANGELIA: Łk 11, 29-32

17 października 2017r. - WTOREK
Imieniny: Wiktora, Lucyny, Małgorzaty
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Rz 1, 16-25
PSALM 19, 2-3. 4-5b
EWANGELIA: Łk 11, 37-41

18 października 2017r. - ŚRODA
Imieniny: Łukasza, Bogumiły, Juliana
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: 2 Tm 4, 9-17a
PSALM 145, 10-11. 12-13ab. 17-18
EWANGELIA: Łk 10, 1-9

19 października 2017r. - CZWARTEK
Imieniny: Piotra, Michała, Ziemowita
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Rz 3, 21-30a
PSALM 130, 1b-2. 3-4. 5-6
EWANGELIA: Łk 11, 47-54

20 października 2017r. - PIĄTEK
Imieniny: Jana, Kleopatry, Ireny
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Rz 4, 1-8
PSALM 32, 1b-2. 5 i 11
EWANGELIA: Łk 12, 1-7

21 października 2017r. - SOBOTA
Imieniny: Celiny, Urszuli, Hilarego
LITURGIA SŁOWA:

1. czytanie: Rz 4, 13. 16-18
PSALM 105, 6-7. 8-9. 42-43
EWANGELIA: Łk 12, 8-12

Caritas Pallotyńska działająca przy naszej parafii, zwraca się do wszystkich o włączenie się w charytatywne działania. W najbliższą środę, 18 października, zapraszamy na Mszę świętą na godzinę 18⁰⁰ do kościoła parafialnego, a po niej na spotkanie formacyjne. Zapraszamy dotychczasowych Wolontariuszy, ale i szczególnie wyczekujemy nowych osób, które pragną swoim bezinteresownym działaniem we wspólnocie, realizować powołanie człowieka do świętości zgodnie ze słowami naszego Pana Jezusa Chrystusa: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią” (Mt 5, 7).

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś przy wyjściu z kościoła są zbierane do puszek pieniądze na pomoc ofiarom niedawnego trzęsienia ziemi w Meksyku.
2. Dziś o godz. 13⁰⁰ Msza święta dla kandydatów do bierzmowania i ich rodziców.
3. Przez cały październik zapraszamy na Nabożeństwa różańcowe.
* Dorosłych i młodzież – codziennie o godz. 17²⁰.
* Dzieci – od poniedziałku do piątku o godz. 16⁴⁵.
4. Wszystkich, którzy chcą włączyć się w wolontariat Caritas Pallotyńskiej zapraszamy na spotkanie w najbliższą środę. O godz. 18⁰⁰ będzie Msza święta w kościele, a potem dalsza część spotkania w Świetlicy Caritas, na tyłach naszej świątyni.
5. Wypominki za zmarłych, listopadowe i roczne, przyjmujemy w kancelarii. Specjalne karty do wypominek są na stoliku Gazetki, za ławkami. W najbliższe dwie niedziele wypominki będzie można składać po Mszach świętych w holu przy zakrystii.

ŚW. JAN PAWEŁ II MÓWI O NIEDZIELI

„Św. Bazyli wyjaśnia, że niedziela jest znakiem tego naprawdę jedynego dnia, który nastąpi po obecnym czasie — dnia trwającego bez końca, nie znającego zmierzchu ani świtu, nieprzemijającej epoki, która nigdy się nie zestarzeje; niedziela jest nieustannym zwiastowaniem życia wiecznego”.

ZAPRASZAMY DO WOLONTARIATU CARITAS

„Dzielmy się miłością – wolontariat”. Takim tytułem, 29 stycznia 2001 roku, opatrzył swój list pasterski śp. Ksiądz Biskup Radomski Jan Chrapek. Od tamtego czasu minęło już dobrze ponad 16 lat, a słowa w nim zawarte są cały czas aktualne. Nawet dane statystyczne, które przytacza Ksiądz Biskup w treści listu, nie uległy istotnej zmianie mimo upływu czasu.

Nadal każdego dnia spotykamy się z potrzebą niesienia bezinteresownej pomocy. Nadal czasami drobne sprawy urastają do ogromnych barier nie do pokonania, a potrzeba tak niewiele – trochę serca, miłości. Odrobinę zrozumienia i poświęcenia chwili z własnego życia. Właśnie wolontariat jest tym co może dać wielki owoc miłości miłosiernej i apostołstwa. Jak pisze Ksiądz Biskup – „wolontariat jest uznawany w Kościele również jako oryginalna, a przede wszystkim wiarygodna forma apostołstwa świeckich”.

Spotykając się regularnie w trzecią środę miesiąca, pogłębiając myśli śp. Księdza Biskupa Jana Chrapka zawarte w jego listach apostołskich, będziemy je wprowadzali w czyn dla dobra wspólnoty.

Niech nam przyświecają także kolejne słowa Księdza Biskupa: „Wolontariat (...) jest nie tylko aktem filantropii wobec potrzebujących czy też troski o dobro wspólne, ale jest formą życia wynikającą z określonej wrażliwości człowieka, ukształtowanej świadomością, iż człowiek jako osoba odnajduje się i realizuje poprzez bezinteresowny dar z siebie”.

Gorąco zapraszamy!

Caritas Pallotyńska
Zespół Radom